

6. บทสรุป

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2553 พ้นตัวได้ต่อเนื่อง โดยขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าที่เคยประเมินไว้ในรายงานฉบับก่อนมาก โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจาก (1) การส่งออกที่ขยายตัวดีตามเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวชัดเจนต่อเนื่อง โดยเฉพาะเศรษฐกิจเอเชีย (2) การลงทุนภาคเอกชนที่เริ่มขยายตัวเร่งขึ้น จากการเพิ่มกำลังการผลิตเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งจากการส่งออกและการบริโภคในประเทศ และ (3) ภาวะการจ้างงานที่ปรับดีขึ้น ตลอดจนรายได้เกษตรกรที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งส่งผลต่อเนื่องในการสนับสนุนการบริโภคภาคเอกชน

สำหรับแนวโน้มของเศรษฐกิจ คณะกรรมการฯ ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2553 จะสามารถขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าที่เคยประเมินไว้ในรายงานฉบับก่อน โดยเป็นผลจากการขยายตัวสูงในช่วงครึ่งปีแรก อีกทั้งผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองที่เกิดขึ้นในไตรมาสที่ 2 คาดว่าจะอยู่ในวงจำกัด สะท้อนจากการใช้จ่ายภาคเอกชน และการส่งออกสินค้ายังขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม แรงส่งของเศรษฐกิจอาจแผ่วลงบ้างในช่วงครึ่งหลังของปี จากเศรษฐกิจโลกที่ยังคงกังวลต่อปัญหาหนี้สาธารณะและสถาบันการเงินในยุโรป และจากปัจจัยทางการเมืองที่แม้จะคลี่คลายแต่อาจยังไม่จบลง ส่วนปี 2554 คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวใกล้เคียงกับที่คาดไว้เดิม โดยแม้ในระยะสั้น แรงกดดันด้านราคาจะอยู่ในระดับต่ำจากการที่รัฐบาลต่ออายุมาตรการค่าครองชีพออกไป แต่อุปสงค์และอุปทานที่ปรับสูงขึ้นสอดคล้องกับเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว จะส่งผลให้ช่องว่างการผลิต (Output Gap) ค่อยๆ ปิดลง และทำให้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2554 สูงกว่าที่เคยประมาณการไว้ในรายงานฉบับก่อนหน้าเล็กน้อย

ด้วยเหตุนี้ ในการกำหนดทิศทางของนโยบายการเงินนั้น คณะกรรมการฯ ประเมินในการประชุมเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2553 ว่า แม้ความชัดเจนของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจมีมากขึ้น และความจำเป็นที่ต้องมีนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายเป็นพิเศษเช่นในช่วงที่ผ่านมา ปรับลดลงมาก แต่ยังมีปัจจัยเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในเศรษฐกิจโลก รวมถึงผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองในขณะนั้นที่อาจมีต่อ ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุน คณะกรรมการฯ จึงให้คง อัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี ซึ่งต่อมาในการประชุม เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2553 คณะกรรมการฯ ประเมินว่าการฟื้นตัว ของเศรษฐกิจไทยมีความชัดเจนขึ้น โดยได้รับผลกระทบจากการเมือง ไนวงจำกัดและคาดว่าจะสามารถขยายตัวได้ต่อเนื่องในระยะต่อไป ทำให้ ความจำเป็นในการพึ่งพานโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากเป็นพิเศษ ลดน้อยลง จึงควรเริ่มปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายให้เข้าสู่ระดับปกติ และมีมติให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 1.25 เป็นร้อยละ 1.50 ต่อปี

สรุปรายงาน “โครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเศรษฐกิจ/ธุรกิจระหว่าง ธพท. และนักธุรกิจ”

ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2553

สรุปภาพรวม

จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักธุรกิจ สถาบันและสมาคมธุรกิจในสาขาต่างๆ ทั่วประเทศจำนวน 254 ราย ในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2553^{1/} พบว่า ภาวะธุรกิจโดยรวมยังคงมีทิศทางขยายตัวแม้ได้รับผลกระทบจากปัจจัยด้านการเมืองแต่ผลกระทบอยู่ในวงจำกัด ขณะที่อุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศขยายตัวต่อเนื่อง ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก รายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้นจากราคาพืชผลที่อยู่ในระดับสูง รวมถึงความเชื่อมั่นของทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบการที่ปรับตัวดีขึ้นในเดือนสุดท้ายของไตรมาส มองไปข้างหน้า ผู้ประกอบการคาดว่าธุรกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐและแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ ส่งผลให้ภาคเอกชนวางแผนลงทุนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง ความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจ และการปรับราคาสินค้าที่ทำได้ยากจากการแข่งขันที่รุนแรง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงของการดำเนินธุรกิจในระยะต่อไป

- การบริโภคภาคเอกชน ยังคงขยายตัวแม้จะชะลอลงบ้างจากปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง โดยยอดขายสินค้าอุปโภคบริโภคและยอดขายสินค้าคงทน (Durable Goods) ยังอยู่ในระดับสูง อาทิ รถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นผลจากเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวต่อเนื่อง รายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้นจากราคาพืชผลที่อยู่ในระดับสูง การส่งเสริมการขายของผู้ประกอบการ เงื่อนไขการชำระสินเชื่อที่ผ่อนปรนขึ้น และความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นในเดือนสุดท้ายของไตรมาส
- การท่องเที่ยว หดตัวจากไตรมาสที่ผ่านมาจากสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและภาคกลาง อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวในภาคใต้ยังคงขยายตัวจากนักท่องเที่ยวมาเลเซียและสิงคโปร์ ขณะที่นักท่องเที่ยวจากเอเชีย โดยเฉพาะ จีน ฮองกง และอาเซียน เริ่มฟื้นตัวในช่วงปลายไตรมาสหลังจากความไม่สงบทางการเมืองคลี่คลายลง
- การผลิตและการส่งออกยังคงมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามคำสั่งซื้อทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า สำหรับสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองส่งผลกระทบต่อคำสั่งซื้อสินค้าและวัตถุดิบ รวมถึงการผลิตในรอบกลางคืนของบางโรงงานในเขตพื้นที่ที่ประกาศเคอร์ฟิว แต่ผลกระทบมีเพียงชั่วคราวระยะสั้นๆ ขณะที่ระดับการผลิตในไตรมาส 2 ใกล้เคียงกับไตรมาส 1 และคำสั่งซื้อล่วงหน้ายังอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ซึ่งมีคำสั่งซื้อล่วงหน้าถึง 2-4 เดือน
- การลงทุนภาคเอกชน ยังคงขยายตัวต่อเนื่องเพื่อรองรับอุปสงค์ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนด้านเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมยานยนต์ Hard Disk Drive และเครื่องใช้ไฟฟ้า สอดคล้องกับการนำเข้าสินค้าทุนที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ยอดขอรับการลงทุนส่งเสริมการลงทุนจาก BOI เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อน โดยเฉพาะกิจการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติและพลังงานทดแทน การผลิตเหล็กรีดร้อน และการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
- การจ้างงาน ภาวะการจ้างงานปรับตัวดีขึ้น โดยความต้องการแรงงานในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมขยายตัวต่อเนื่อง ส่งผลให้อุตสาหกรรม SMEs บางบริษัทประสบปัญหาขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากไม่สามารถแข่งขันในด้านอัตราค่าจ้างกับบริษัทขนาดใหญ่ได้ เป็นผลให้อัตรา Turnover สูงขึ้น และต้องใช้เวลาในการจัดหาแรงงานทดแทนนานขึ้น อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสนี้มีแรงงานที่จบการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น ทำให้ภาวะตลาดแรงงานลดความตึงตัวลง
- ต้นทุนการดำเนินงานและราคา แรงกดดันด้านต้นทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นบ้าง จากการผลิตที่ขยายตัวส่งผลให้อุปสงค์ต่อวัตถุดิบเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการพยายามปรับตัวโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Cost Efficiency) มากกว่าการปรับเพิ่มราคาเนื่องจากตลาดมีการแข่งขันสูง
- สินเชื่อ ความต้องการสินเชื่อของภาคธุรกิจขยายตัวเล็กน้อยจากไตรมาสก่อน โดยบริษัทขนาดใหญ่ขอสินเชื่อเพื่อลงทุนในทรัพย์สินถาวรและเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน ขณะที่บริษัท SMEs ขอสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนและเพื่อการ Refinance จากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ สำหรับมาตรฐานการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน และสถาบันการเงินยังคงติดตามดูแลสินเชื่อธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อย่างใกล้ชิด
- ปัจจัยเสี่ยงและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ เสถียรภาพทางการเมืองยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญ แม้ว่าผู้ประกอบการจะเริ่มผ่อนคลายความกังวลลงขณะที่ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจจากปัญหาหนี้สาธารณะและสถาบันการเงินในยุโรป และการปรับเพิ่มราคาสินค้าที่ทำได้ยากจากการแข่งขันที่รุนแรงและการควบคุมราคาสินค้าของทางการ จะเป็นปัจจัยเสี่ยงของธุรกิจในระยะต่อไป

^{1/} รวมถึงการตอบกลับแบบสำรวจความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการรายเดือน ซึ่งมีการตอบกลับประมาณ 520 รายต่อเดือน